

Óli Poulsen er í Danmark kendur sum ein produsari, sum ger flottan popptónleik, og sum kann fáa meira ella minni vanligar bólkar at ljóða av nógv meira í einum studio, enn teir vanliga gera. Hann er nógv umbiðin, og verður eisini noyddur at siga nei til spennandi uppgávur

av donskum flögum, fæst hann eisini við at ljóðblanda føroyskar útgávur.

– Tað er sum ofta vinatænastur, eg geri fyri fólk, sum eg kenni væl, og sum eg havi verið persónligur vinur við síðani ungdomsárinum, sigur hann.

– Men eg sigi eisini nei til føroyskar flögur, og orsøkirnar eru tær somu sum við teimum donsku. Eg havi ongarnar ambítiónir við føroyskum tónleiki, sjálvt um tað er stuttligt at arbeiða við flögum sum er eru góðar, og tað er heldur ikki av veginum, at onnur fólk enn eg sleppa at royna seg.

Óli sigur seg ikki lurta nakað serligt eftir føroyskum tónleiki, men tær fløgurnar, hann sjálvur hevur ljóðblandað, kennir hann sjálvandi.

– Føroyskur tónleikur hevur veruliga ment seg, og tað eru eisini nógvir ungar og góðar krefur á veg fram. Nú hoyri eg kanska ikki nakað av tí, sum er minni gott, men tað er gott tekin, at fólk sum Regin Guttelsen og Lena Andersen fáa respons úr USA og Kanada.

– Sjálvandi ber tað eisini til hjá føroyskum tónleikarum at sláa ígjøgnum í útlandinum, men tað er ómøguligt at siga, hvat skal til. Knappliga er tað bara har. Hevði tað verið ein formil, so høvdu øll langt síðandi havt roynt hann.

Óli Poulsen heldur, at ein fyrimunur við at gera flögur í Føroyum er, at tú nýtist ikki altíð at hugsa so nógv um at gera hana til føroyingar.

– Í Danmark er ein veruligur fløgumarknaður, og tí verða danskar flögur í stóran mun gjørdar til tann marknaðin. Í Føroyum er ikki nakar so stórir marknaður, og tí kanst tú gera ein flögu, sum selur í Føroyum tí hon er føroysk, men sum siktir meiri imóti einum altjóða marknaði.

– Men tað sum slær ígjøgnum er ofta nakað, sum hevur sín egnu identitet. Og tað hava onkrar føroyskar flögur sanniliga. Eg kann nevna flöguna hjá Lenu, og í Føroyum hevur til dømis Frændur sín identitet, sjálvt um hann er rættiliga føroyskur, og neyvna kann brúkast í útlandum, heldur Óli Poulsen.

Sjálvt um Óli hevur verið heimani frá 11 ár, hevur hann ongarnar ætlanir um at flyta heim aftur.

– Eg havi framvegis hug at gera tónleik og at liva av tí, og tað kann eg ikki gera í Føroyum. Sjálvandi broytist tað dagliga sambandið við vinir og familju í Føroyum, men tað ber til at halda gott samband, og vinir, sum tú hevur havt síðani barndómin og ungdomin, tað eru vinir, sum halda.

aða teknikkaran í studionum, men eingin var at finna. Kontórkvinnan í Medley, sum var gentan hjá Óla, og seinni gjørdist kona hansara, hevði fingið til uppgávu at ringja runt til ymiskar teknikkarar, men eingin av teimum vanligu avloysarunum var tøkur. Tá hon nevndi Óla var leyst og liðugt.

Óli fekk møguleikan við mixpultin, og haðani hevur hann síðani verið við til at framleitt tónleik til bæði føroyska, danska og altjóða tónleikamarknaðin.

Fyrstu tíðina vóru flestu arbeiðini sum teknikkari, men so við og við breiddi tað seg eisini til umfata uppgávur sum tónleikari, ljóðblandari og produsari.

– Tað var ein spurningur um at verða á rætta staðnum til røttu tíðina. Ofta var tað rættiliga tilvildarligt, at eg fekk ymsar uppgávur.

Fyrstu veruliga stóru uppgávuna fekk Óli í 1989, tá hann stóð á odda hjá næstu flöguni hjá Hanne Boel, sum gjørdi hana til eina enn betri kenda, umtókta og seljandi songkvinnu í Danmark.

Eftir ta flöguna kom meira ferð á hjá Óla, hann kundi krevja meira pening fyri sítt arbeiði, og tilboðini gjørdust betri og meiri lokkandi. Frá at hava verið annar teknikkari í einum studio, og ofta at skula arbeiða

ólagaligar tíðir, fekk hann nú sínar egnu – stóru – kundar.

Tað er stórir munur á arbeiðsuppgávanum hjá Óla nú, og tá hann byrjaði sum teknikkari og produsari heima í Føroyum.

– Eg kom inn í bransjuna, tí eg elskaði at gera tónleik. Men tá tú so sleppur fram at verður tú noyddur at hugsa um úrslit, at flögan kann selja, og tað gongur upp figgarliga. Tað er tann minni hugaligi parturin – tað er nógv stuttligari at gera tónleik – men hann hoyrir til, tí tað er eisini tað, sum eg fái pengar fyri at gera. Eg skal syrgja fyri at figgarættanin halda, og at tíðarfreistirnar verða fylgdar.

Fær vanligar bólkar at ljóða av meira

Óli Poulsen hevur eitt udmømi sum ein av teimum bestu produsarunum í Danmark, og hann verður umbiðin til nógv ymisk projekt.

– Sum útgangspunkt dármar mær best at arbeiða við svingandi tónleiki – tónleik sum byggir á ein puls av einum ella øðrum slagi. Eg havi arbeiðt mest við popptónleiki. Mær dármar væl rocktónleik, men kanska er tað minni brúk fyri produktion í sama máta í rocktónleiki sum í popptónleiki.

– Eg verði javnan noyddur at siga

nei til ymsar flögur, og tað er ofta av persónligum orsøkum – antin tí eg ikki havi tíð, ella tí eg ikki havi hug.

Grundin til at so nógvir danskir tónleikarar, bæði kendir og minni kendir, venda sær til Óla Poulsen er fyrst og fremst, at hann hevur úrslit at vísa á.

– Tað hevur nakað at siga, at tú hevur verið við á nógvum flögum, at tú hevur selt so og so nógv, og at tú hevur víst, at tú kanst lata røttu vørna. Og tað verði eg eisini noyddur at halda við líka allatíðina.

Í donskum tónleiki er Óli Poulsen kendur sum ein produsari, sum ger flottan popptónleik, og sum kann fáa meira ella minni vanligar bólkar at ljóða av nógv meira í einum studio, enn teir vanliga gera.

Eitt dømi um tað er Michael Learns to Rock, sum ikki júst er nakrir tónleikaúrmælingar, men sum duga frægera væl at skriva poppsangir.

Har var leikluturin hjá Óla frá byrjan at leggja lögini til rættis, at fáa tey at ljóða av nøkrum, og eisini at taka ein hond í við ljóðflörunum undir innspælingunum.

Minni samstarv við Michael Learns To Rock

Michael Learns To Rock er sam-

stundis tann bólkurin, sum Óli Poulsen hevur produserað, sum hevur selt flest flögur.

Síðani fyrstu flöguna í 1991 hevur bólkurin selt fleiri enn fimm milliónir, og bara uppsamlingin *Paint My Love*, sum kom út í Asia og Afrika, seldi hálvatriðju millión. Og tá produsarin fær sín part av söluni, kann Óli Poulsen fegnast saman við Jascha Richter og hansara monnum um, at serliga asiatar hava tikið undir við danska poppbólkinum.

Óli Poulsen gjørdi tvær tær fyrstu flögurnar saman við bólkinum úr Árhús, meðan hann hevði meira avmarkaðan leiklut á tveimum teimum næstu. Tað var næsta flögan, *Colours* frá 1993, sum gav bólkinum gjøgnumbrot í fjareystri.

– Eg havi framvegis eitt gott samband við Michael Learns To Rock, sjálvt um eg ikki havi verið so nógv við á tveimum teimum seinastu flögnum. Tað hevur verið ein natúrligur útviklingur, at vit hava arbeiðt minni saman. Báðir partar hava havt hug til at arbeiða við øðrum fólk. Men vit hava ikki stæðað samstarvinum meira enn so, enn at eg framvegis geri tónleik saman við teimum.

Ikki heimaftur

Hóast Óli nú fyrst og fremst livir